

MACERA GEÇİDİ
ÇALINAN
TABLO

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesi'ni bitirdi. Ardından, girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi'nden Umumî Psikoloji (tezli), Tecrübî Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesi'nden de Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında "Altinköprü Yayınevi"ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayımlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayımlanmış yetmiş aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra psikoloji, çocuk eğitimi ve çocuk edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu "İlgi Yayıncılık" ve "Güçlü Yayıncılık" bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl "Ders Kitapları Anonim Şirketi"nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdükten sonra emekli olmuştur. Yaşamını hâlen Yalova'da sürdürmekte olan yazarın psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarındaki eserleri Hayat Yayın Grubu tarafından yayımlanmaktadır.

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

Genç Hayat

Serüven Peşinde Dizisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Pirî Reis'in Hazinesi
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirkisi
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Macera Geçidi Dizisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batıdaki Hazine
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümünden Kaçış
- Robotlar Cehennemi
- Hazinesinin Peşinde
- Kod Adın Bukalemun
- Çalınan Tablo
- Tanık Tehlikede
- Müze Sokağı Cinayeti
- Kıyamet Yıldızı

Korku Tüneli Dizisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Korkunç Palyaçolar
- Tehlikeler Evi
- Yasak Gezegen
- Cesaret Sınavı

Gol Kralı Sensin Dizisi

- Yıldızın Doğuyor
- Yıldızın Parlıyor
- Milli Takımdasın
- Avrupa'nın Yıldızısın
- Bir Dünya Yıldızısın
- Teknik Direktörsün

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan
- Çevreciler İş Başında (10 Kitap)
- Kral Aslan Masallar Dünyasında

Macera Geçidi

Her kitabını soluk soluğa
okuyacağınız bir dizi

- › Kanıt Peşinde
- › Ajan X
- › Batıdaki Hazine
- › Yeni Dünyalarda
- › Sultanın Altınları
- › Tehlike Çemberi
- › Gol Kralı Kaçırıldı
- › Lanetli Miras
- › Ölümcül Takip
- › Altın Kent'in İzinde
- › Uzaylılar Dünya'da
- › Yaşamak İçin
- › Büyük Yarış
- › Tehlikeli Oyun
- › Ölümden Kaçış
- › Robotlar Cehennemi
- › Hazinenin Peşinde
- › Kod Adın Bukalemun
- › Çalınan Tablo
- › Tanık Tehlikede
- › Müze Sokağı Cinayeti
- › Kıyamet Yıldızı

MACERA GEÇİDİNE GİRİN!
KENDİ MACERANIZI YAŞAYIN!

Macerasever Dostum,

Elindeki kitabı bugüne kadar okuduğın diğer kitaplar gibi okumayacaksın! Sayfa altlarındaki yönlendirmeleri kullanarak ilerleyecek ve zaman zaman çok önemli kararlar vereceksin.

Zaten okuyacakların, senin bu kararlarına göre değişecek ve gelişecek. Yapacağın seçimler sonrasında, kitabın farklı bir sayfasına gidip yaptığın seçime göre farklı bir olay yaşayacaksın. Bu yüzden maceranın sonunu da senin kararların belirleyecek.

Yalnız dikkat et! Yapacağın seçimlerin sonucunda çok parlak başarılar kazanabileceğin gibi, ürkütücü sonuçlarla da karşılaşabilirsin. Kararlarını verirken, seçimlerinin sana yükleyeceği sorumluluğun bilincinde olmalısın. Umarım hep doğru seçimler yapar ve mutlu sona ulaşırsın. Ancak kötü bir sonla karşılaştığında, sakın yılmaya kapılma! Kazandığın deneyimle şansını yeniden dene. Ta ki dilediğin başarıya ulaşana dek! Unutma, yaşam bir maceradır. Başarı için savaşırsan, sonunda mutlaka kazanır.

Macera Geçidi, her kitabını soluk soluğa okuyacağın bir dizi... Ancak bu kitaplar, karşı karşıya kalabileceğin güç ve çelişkili koşullarda karar verme yeteneklerini de geliştirecek. Ulaştığın olumlu veya olumsuz sonuçlar karşısında seni doğru tepkilerde bulunmaya yönlendirecek. Böylece kişiliğini geliştirecek. Özellikle öneririm.

Psikolog Tuncel Altınköprü

*Başarı, doğru verilen kararlarla kazanılır.
Kararlarını doğru veren, başarıya ulaşır.*

ÇALINAN TABLO

SON HABER'deki masanızda oturmuş, düşünüyorsunuz. Aslında, gazetecilik mesleğine girişiniz çok parlak olmuştu. Söyleşi yapmak için gittiğiniz ilk görevinizde, ünlü yazar Ahmet Şanlı'nın öldürülüşüne tanık olmuştunuz. Fakat katil kaçınca, herkes sizi katil sanmıştı.

Polis peşinizdeydi. Kaçmak zorundaydınız. Yine de zanlısı olduğunuz cinayeti çözmüş, kendinizi aklamayı başarmıştınız. Bu başarıyı habere dönüştürünce de şu anda bulunduğunuz polis muhabirliğine getirilmiştiniz. Yani, tam istediğiniz yerdeydiniz.

Ancak ne yazık ki aylardır böyle bir olay daha çıkmamıştı karşınıza. Sadece diğer gazete ve TV kanallarında da paylaşılan sıradan haberler... Bu, mutlu etmiyordu sizi... Siz hareket, macera, heyecan istiyordunuz. Sadece sizin yaşayıp duyuracağınız sıra dışı bir öykü arıyordunuz.

İşte! Tam bunları düşündüğünüz sırada, kulakları sağır eden bir patlamayla oturduğunuz koltuktan yere savruluyorsunuz. Caddeye bakan camlar, patlamanın etkisiyle çakıl taşları büyüklüğünde binlerce parçaya dağılıp üstünüze yağıyor. Başınızı kaldırıp dışarı bakıyorsunuz. Gökyüzü, alev alev tutuşmuş hâlde... Herkes korunmak için çalışma masasının altına girip gizlenirken, siz kameranızı kaptığınız gibi dışarıya fırlıyorsunuz.

Basamakları üçer beşer iniyor, kendinizi saniyeler içinde çalıştığınız binanın önünde buluyorsunuz. Kıyısında durduğunuz caddenin tam karşısında, alev alev yanan bir akaryakıt tankeri var... Fakat yanan keşke yalnız o tanker olsa... Patlayan tankerden her iki yanına boşalan akaryakıt da bir ateş deresi gibi akarak alev alev yanıyor şu anda... Tabii onunla birlikte, bu ateş deresinin ulaştığı yerlerdeki araçlar da... Tam bir can pazarı yaşanıyor burada şu anda... İnsanlar, kendilerini arabalarından dışarıya atmış, kaçıyorlar. Hepsi, oradan bir an önce uzaklaşıp canlarını kurtarmanın telaşında...

Bu anları, her ayrıntıyı yakalamaya çalışarak kameraya alırken, birden onu fark ediyorsunuz. Patlamayı, yanan arabaları, kaçışan insanları büyük bir soğukkanlılıkla izleyen o motosikletliyi... Bu size garip geliyor. Objektifi üzerine çevirerek görüntüsünü büyüttüğünüz sırada, o da sizi fark ediyor. Fark etmesiyle de siperliğini yüzüne indirmesi ve motoruna gaz vererek oradan kaçarcasına uzaklaşması bir oluyor.

Motosikletlinin bu tepkisi sizi daha da kuşkulandırıyor. Kameranızı indirmenizle koşarak geri dönmeniz ve kapının önündeki Kawasaki Ninja'nıza atlamanız bir oluyor. Dört bir yandan, bulunduğunuz yere doğru yaklaşan itfaiye, cankurtaran ve polis sirenleri duyuluyor. Ancak siz, kaçan motosikletlinin peşine düşüyorsunuz.

Peşine düşmek deyişi, sözün gelişi tabii... Yoksa adam öyle hızlı ki onu daha motosikletinizi almaya giderken gözden yitiriyorsunuz. Siz sadece, onu son gördüğünüz yönde ilerleyerek arıyorsunuz. Serseri mayın gibi saatlerce dolaşıyorsunuz. Ama koydunsa, bul! Yer yarılıp yerin dibine girmiş sanki. Ne kendisini görebiliyorsunuz ne de motosikletini...

Sonunda, "Böyle boş boş dolaşıp zaman yitirmenin anlamı yok..." diyorsunuz. "En iyisi geri dönmek... Onu aramayı masa başından sürdürmek... Sadece bir an için gördüm, ama ben o yüzü bir yerden anımsıyorum. Ancak şu anda kim olduğunu, nerede gördüğümü çıkartamıyorum. Belki ekranda bir daha bakarsam anımsarım. Olmadı, araştırıp bulmaya çalışırım."

Böyle düşünüyor ve yaptığınız çekimlere bakmak üzere Son Haber Merkezi'ne dönmeye karar veriyorsunuz. Ancak tam da bu anda, telefonunuz çalıyor. Arayan gazeteci arkadaşlarınızdan Yağmur... "Bilmek istersin diye düşündüm." diyor kız. "Az önce bir müze soygunu bilgisi geldi. Osman Hamdi Bey'in şu ünlü "Kaplumbağa Terbiyecisi" tablosu çalınmış. Şu anda Olay Yeri İnceleme Polisi müzeye doğru gidiyor. Bilmek istersin dedim."

"Olamaz!" diyorsunuz şaşkınlık içinde. "Sağ ol arkadaşım. Hemen geliyorum." Daha telefonunuzu kapatırken, olduğunuz yerde yüz seksen derece dönüyorsunuz. Yönünüzü soygunun yapıldığı müzeye çevirir çevirmez de gaza yükleniyorsunuz. Kawasaki'niz önce şaha kalkarcasına arka lastiklerinin üzerinde dikiliyor. Ardından da iki tekerleğinin üzerine inip kurşun hızıyla ileri atılıyor.

Bir yandan böyle ilerliyor, bir yandan da düşünüyorsunuz tabii. "Dünyaca bilinen ünlü bir eser bu Kaplumbağa Terbiyecisi... Yasal çalışan müzelerin hiçbiri, ne alır ne de sergiler böyle çalıntı bir eseri. Bunu bile bile kim böyle anlamsız bir işe kalkışır ki? Ayrıca, yüksek güvenilirlikli bir müzeden, üstelik de gündüz gözü, böyle değerli bir tablo nasıl çalınabilir? Doğrusu akıl alır gibi değil!"

Müze, peşine takılıp sürüklendiğiniz adamın gittiği yönün ters istikametinde... Bu yüzden de müzeye giderken, önce Son Haber Merkezi'nin önünden geçiyorsunuz.

Yangın sönmüş, ama itfaiyeciler hâlâ oradalar... Sıktıkları köpüklü sularla asfaltı temizliyorlar. Çekiciler, yarıp birer iskelet hâline gelmiş; son araçları da kaldırıp yolu açmanın telaşındalar. Cankurtaranlar, olayda yaralananları alıp çoktan alandan ayrılmışlar. Olay Yeri İnceleme görevlileri, özellikle patlayan tankerin çevresinde, patlamanın nedenini araştırıyorlar. Polislerse çevredeki görgü tanıklarıyla konuşarak bilgi topluyorlar.

Onları izlerken, "Bu patlamayla müze soygununun aynı ana denk gelmesi..." diyorsunuz. "Rastlantı olabilir mi? İki olayın geçtiği yer birbirine öyle yakın ki... Sanki soygun planının hazırlığı gibi... Acaba polisler şu gizemli motosikletliden söz etsem mi? Fakat bırak adamı bulmak, onun kim olduğunu bile anımsayamadım ki..."

Önünden geçerken Son Haber Merkezi'ne de şöyle bir göz atmadan geçemiyorsunuz. Güzelim yapı, harabeye dönüşmüş hâlde... Oradan uzaklaşırken, "Bir haftadan önce burasını toparlayamazlar." diyorsunuz. "Bu süreç içinde belki aklıma üşüşen sorulara yanıt bulur, olayın gizemini çözmeyi başarırım. Hem belli mi olur? Belki ortaya güzel bir haber çıkar da polis muhabirliği dalında yılın gazetecisi ödülünü bile alırım."

Kafanızda bu düşünceler, müzenin bulunduğu caddeye varıyorsunuz. Tarihî binanın önüne kadar da geliyorsunuz, ama değil içeriye girmek, kapıya yaklaşmanız olası değil... Cadde, müze binasının sağından ve solundan, üzerinde "OLAY YERİ İNCELEME POLİSİ" yazan şeritlerle kapatılmış hâlde... Kalabalık bir gazeteci ordusu da bu şeritlerin önünde bekleşmekte... O gazeteci kalabalığının arasında Yağmur'u görüyor ve hemen yanına gidiyorsunuz. "Neler oluyor Yağmur?" diye soruyorsunuz. "Açıklama yapan oldu mu olay hakkında?"

“Yok...” diyor kız. “Sen de görüyorsun ya işte! Biz de açıklama yapılmasını bekliyoruz. “Fakat çevredekilerin anlattığına göre, bir saat kadar önce, müzenin önüne bir doğal gaz arabası gelmiş. Arabadan çıkan adamlar, doğal gaz kaçağı ihbarı aldıklarını söyleyip içeri girmiş.

Gerçekten de o anda herkes, çevreyi saran yoğun bir gaz kokusu hissetmiş. Bu kokuyu, küçük bir patlama izlemiş. Adamlar, tüm binayı havaya uçuracak bir patlamanın olabileceğini söyleyerek müzedekileri dışarıya çıkartmışlar. Çevredekileri de binanın yakınından uzaklaştırmışlar. Neyse ki beklenen patlama olmamış. Görevliler kaçağı onardıklarını söyleyip oradan ayrılmış.

Müze çalışanları, doğal gaz görevlilerin gitmesiyle birlikte hemen binaya girip sağa sola bakmışlar. İşte, o gerçekleşmeyen patlamayı, asıl o zaman yaşamışlar. Bir söylentiye göre adamlar, müzede yükte hafif, pahada ağır ne varsa toplayıp kayıplara karışmışlar. Bir söylentiye göre de sadece Osman Hamdi Bey’in Kaplumbağa Terbiyecisi tablosunu almışlar. Biz de böyle bekliyoruz işte. Birileri dışarıya çıksın, bize bir açıklama yapsın diye.”

O bildiklerini size aktarırken, Kanıt Peşinde macerasından tanıdığınız Komiser Berivan kapıda beliriyor. Genç kadın, “Arkadaşlar...” diyor. “Olay Yeri İnceleme Polisi’nin çalışması sabaha kadar süreceğe benziyor. Ben sizi merakta bırakmamak için, şu anda sadece bir ön bilgi veriyorum.

Profesyonelce tasarlanmış bir soygunla karşı karşıyayız belli ki. Şu ana kadar müzeden, sadece Osman Hamdi Bey’in bir tablosunun çalındığı belirlenebildi. Ünlü Kaplumbağa Terbiyecisi... Ancak müzede birbirinden değerli pek çok eser var tabii... Kesin sayının ve çalınan eserlerin tam listesinin belirlenebilmesi için zaman gerekli...

Tabii olay henüz çok yeni... Müze yetkilileri, bir yandan sayım yapıyor, bir yandan da kalan eserlerin orijinalliğini inceliyor. Kısacası, önümüzde uzun bir süreç var... Arkadaşlarımız, soygunla ilgili olarak çekilen fotoğraflardan bazılarını Emniyet Müdürlüğü'nün sitesinde paylaşacaklar. Oradan resim alabilirsiniz. Şu anda söyleyebileceklerim bu kadar. Yeni gelişmeler olduğunda basın açıklamasıyla bunları size ayrıca duyuracağız. Lütfen şimdi dağılın. Açıklama yapılmasını bekleyin."

Genç kadına, "Peki, komiserim, soygunu yapanlarla ilgili elinizde herhangi bir ipucu var mı?" diyerek bir soru yöneltmeye kalkıyorsunuz. Ancak Berivan Komiser sorunuzu duymazdan geliyor. O sırtını dönüp içeriye girince, siz de herkesle birlikte müzenin önünden ayrılmak zorunda kalıyorsunuz. Motosikletinize atlıyor ve Son Haber Merkezi'nin yolunu tutuyorsunuz. Haberinizi akşam kuşağına yetiştirmeniz gerekiyor.

Son Haber Merkezi'nin önüne geldiğinizde binayı karanlıklar içinde buluyorsunuz. Ana kapının bulunduğu sokağa telaşla giriyor ve motosikletinizden atlayıp girişe koşuyorsunuz. "Hayır ola Güven Amca!" diyorsunuz kapıdaki güvenlik görevlisine. "Bina niye karanlık böyle? Kötü bir şey olmadı ya! Herkes nerede?"

"Yok... Kaygılanacak bir şey yok..." diyor yaşlı adam gülümseyerek. "Herkesin sağlığı yerinde... O patlamayla birlikte binanın üst katları harabeye dönünce, yapılabilecek başka bir şey kalmadı. Çalışma bölümleri, binanın patlamadan zarar görmeyen bodrum katlarına taşındı. Anlayacağın, aşağıda çalışacaksınız bir süre. Artık onarım ne zaman biterse... Şimdi sana bir kötü, bir de iyi haberim var... Oturduğun yerden bakınca denizi göremeyeceksin artık, ama masan bodrum 1'de..."

Vaktiniz dar... Haberinizi yetiştirmeniz gerekiyor. Bu yüzden, "Sağ ol Güven Amca!" diyerek yaşlı adamın yanından ayrılıp aşağıya inen merdivene yöneliyorsunuz. Basamakları ikişer-üçer indiğinizde, kendinizi göz alabilirdiğine uzanan geniş bir alanda buluyorsunuz. Aslında, otoparkınızdı burası... Şimdiyse, masalarının yan yana, peş peşe sıralandığı, tavan lambalarıyla aydınlanan camsız, penceresiz bir çalışma alanı...

Masaların arasındaki dar koridorlarda ilerleyerek bir yandan arkadaşlarınızla selamlaşıyor, bir yandan da masanızı arıyorsunuz. "Merhaba Kerem... Selam Asuman... Nasıl gidiyor Arif? Arkadaşlar, benim masam nerede? Benim masayı bir gören yok mu?" Sonunda masanızı buluyorsunuz. Bodrumun bitimindeki duvarın dibinde... Artık odanıza kavuşana kadar burada çalışacaksınız.

Önce eşyalarınızı gözden geçiriyorsunuz. Koltuğunuz, bilgisayarınız, kalemlığınız, not defteriniz, telefonunuz, maskotunuz... Hepsi yerli yerinde... Hemen koltuğunuzda yerleşip bilgisayarınızı açıyorsunuz. Kameranızda bulunan tanker patlamasıyla ilgili tüm görüntüleri ekrana aktarır aktarmaz da çalışmaya başlıyorsunuz.

Gazetenizin size ait sayfasını ikiye ayırıyorsunuz. Çektiğiniz muhteşem görüntülerden en çarpıcı bulduğunuzu, bu sayfanın sol tepesine yerleştiriyorsunuz. Tankerin ve patlamayla dökülen akaryakıtın, çevresini sardığı arabalarla birlikte alev alev yandığı sahne bu... motosikletin üzerinde olayı izleyen adam da orada...

Resmin altına, "**SAHİL YOLUNDA TANKER FACIASI...**" başlığını giriyorsunuz. Başlığın altına da kafanızdaki o soruyu ekliyorsunuz. "**BU KAZA, YOKSA MÜZE SOYGUNUNUN HAZIRLIĞI MIYDI?**" Sonra da patlama anı ve sonrasıyla ilgili tüm yaşadıklarınızı sırasıyla anlatıyorsunuz.

Ancak patlamayı izleyen o motosikletli adama, yazınızda özellikle değinmiyorsunuz. Ne onun hakkındaki kuşklarınızı dile getiriyorsunuz ne de “Kim bu gizemli adam?” diye soruyorsunuz. Aslında sorsanız, belki onu gören, tanıyan birilerini bulursunuz. İstanbul gibi kalabalık bir kentte aradığınız birini bulmanın kolay yollarından biri de bu. Fakat böyle yaparsanız, onun korkup gizlenmesine, hatta kaçıp izini kaybettirmesine neden olabilirsiniz. Oysa bunu istemiyorsunuz.

Bu resimle ona, “Ne yaptığını bilmediğimi sanma. Her an ulaşabilirim sana.” uyarısında bulunuyorsunuz. Adamın eğer o patlama ya da müze soygunuyla ilgili varsa, onun gelip sizi bulacağını umuyorsunuz. Sizinle tanışmak için değil tabii! Sizi yok etmek, ortadan kaldırmak için... Bunun tehlikeli bir yöntem olduğunun elbette farkındasınız. Fakat bu tehlikeyi göze almak zorundasınız. Yoksa ona kolay kolay ulaşamazsınız.

O anda gözünüz sayfanın sağ yarısındaki boşluğa ilişiyor. Kendinizi kapıldığınız bu düşüncelerden kurtarıyor ve haberinizi tamamlamak için çalışmaya koyuluyorsunuz. Sayfanın bu yarısı müze soygununa ait... Bu nedenle sayfanın tepesine “**MÜZE SOYGUNU**” başlığını giriyorsunuz.

İnternette, Osman Hamdi Bey’in yaşamı ve eserleri hakkında sayfalar dolusu bilgi ve resim buluyorsunuz. Bunların başında da 1906 yılında yaptığı ve en ünlü eseri olan, “Kaplumbağa Terbiyecisi” geliyor. Bu tabloyu sayfanın başına yerleştiriyor, altına da “**KAPLUMBAĞA TERBIYECİSİ ÇALINDI.**” alt başlığını giriyorsunuz. Ardından da tabloyla ilgili bilgiler vermeye koyuluyorsunuz. Eser, müze yönetimi tarafından 2004 yılındaki bir açık artırmadan, o gün için rekor sayılabilecek bir fiyata, 3.9 milyon dolara satın alınmış. Tabii bugünkü değeri çok daha fazla...

Tablo, daha yapıldığı 1906 yılında katıldığı Paris Sergisi'nde büyük ilgi görüyor. Eleştirmenler tarafından bir başyapıt olarak değerlendiriliyor. Üstelik tablo, üzerinden geçen yıllara karşın giderek daha çok ilgi topluyor. Tablolarına gösterilen bu ilgi; sadece sanatçının uyguladığı sıra dışı teknik, renk-ışık-gölge kullanımı, mekân ve eşyanın olgun bir üslupla işlenmesinden kaynaklanmıyor. Ancak aynı oranda, işlediği konuları gizemli simgeler ve şifrelerle anlatmasıyla değer buluyor.

İşte, sanatçının müzeden çalınan "Kaplumbağa Terbiyecisi" adlı eseri de bunlardan biri... Tablodaki mekân, Bursa'daki Yeşil Camii... Kaplumbağa terbiyecisiyse, Osman Hamdi Bey'in ta kendisi. Sanatçı o tabloda, kalın kabuklarının altında kendilerini tüm dış etkilere kapatan kaplumbağaları eğitmenin uğraşı içinde... Yani adam, umutsuz, umarsız bir çabanın peşinde... Başarılı olması olanaksız... Elindeki neye de üflese, sırtındaki nakkareyi çalarak da uyarsa, sopasıyla da itse onları yönlendirebilmesi, yönetebilmesi olası değil...

Kaplumbağaların tek ilgisi, önlerine konulan yeşil yapraklara yönelik... Yorumcular, kaplumbağaların Osmanlı devlet çarkındaki memurları simgelediği düşüncesinde... Yeşil yapraklar rüşvet paralarını; kaplumbağa terbiyecisiyse, kaplumbağalar karşısındaki aciz yönetimi simgeliyor. Sanatçı bu tablosuyla, Osmanlı Devleti'nin o dönemdeki sorunlarından birini simgelerle dile getiriyor.

Sanatçının resim tekniği ve simgesel anlatımı, eserlerine duyulan ilginin artarak sürmesini sağlıyor. Bugün dünya müzelerinde Osman Hamdi Bey'in eserlerinin aranır olması bu ilgiyle alakalı... Tabii hırsızlar da tabloların gördüğü ilgiye paralel olarak artan fiyatlarına ilgisiz kalmıyor. İşte, bu hırsızlık onun kanıtı..."